

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ

Országgyűlés Hivatala

szám: 2/14202

Erkezett 2017 FEBR 27.

Írásbeli kérdés

Kövér László úrnak
az Országgyűlés elnöke

Helyben

Tisztelt Elnök Úr!

Magyarország Alaptörvénye 7. cikk (2) bekezdése, az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése és az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. (II. 24.) OGY határozat 124. § (1) bekezdése alapján írásbeli választ igénylő kérdést kívánok benyújtani Fazekas Sándor földművelésügyi miniszternek

„Hordoz-e magában a lakosságra nézve biztonsági kockázatot, ha Budapest közigazgatási területén belül, lakott területtől néhány száz méterre eső zöldterületeken éleslőszerrel lőnek?” címmel.

Tisztelt Miniszter Úr!

Magyarországon évtizedekre visszanyúló, egyre komolyabb konfliktus húzódik a vadászok és a kutyatartó civil lakosság között, mivel gyakran előfordul, hogy a vadászok egyszerűen lelövik a gazdáik által jóhiszeműen sétáltatott kutyát, arra hivatkozva, hogy az vadat üzött, miközben erre a feltételezett cselekményre egyáltalán semmilyen bizonyítékuk nincs. A legutóbbi eset ráadásul Budapest közigazgatási határain belül történt, ahol a zöldterületeken nemcsak kutyák, de gyerekek, családok is sétálnak, ezért hiába volt a közelben magasles, senki nem számított arra, hogy éleslőszerrel és vadászati tevékenységgel találkozik. Bár a hatályos szabályok szerint a kijelölt kutyafuttatókon kívül mindenhol pórázon kötelező kutyát sétáltatni, ennek megszegése csupán szabálysértést jelent, amelyre aránytalan válasz a kutya életének azonnali kioltása. A kutya társállat, sokan szinte családtagként szeretik, ezért életre szóló traumát okozhat a kutya gazdája mellőli kilövése. A kutya emellett gazdája magántulajdona is, és mint Magyarország Alaptörvénye is kimondja, magántulajdont csak közérdekből, azzal arányosan lehet korlátozni. A Párbeszéd szerint a kutya életének kioltása aránytalan korlátozást jelent egy feltételezett, de nem bizonyított cselekmény, a vad üzése által okozott kárral szemben. Egy hasonlattal élve, a szabálytalanul parkoló autós gépjárművét sem robbantják fel azonnal, hanem kerékbilincssel látják el és a tulajdonost pótdíj fizetésre kötelezik. A kutya lelövésével a gazdát azonban végleg megfosztják tulajdonától és társállatától, egy csupán az egyik fél által vélelmezett szabálysértés következtében. A tulajdon (kutya) életének kioltását ezekben az esetekben ráadásul nem is hatósági személy végzi el. Mindamelllett, az erdőben emberek is letérnek néha a kijelölt utakról, pl. gombászás céljából. A vadászlesek közelségére ezen okból is kellene egyértelmű jelzéssel felhívni a figyelmet, mert nemcsak a kutyatartókra nézve jelent kockázatot a közelükben lövöldöző vadász. Természetesen tisztában vagyok vele, hogy lőni nemcsak lestről lehet, de azt gondolom, hogy legalább ezen fix helyű építmények jelzése is komoly lépés lenne.

- 1.) Tisztelettel kérdezem ezért Miniszter Urat, Ön szerint hordoz-e magában a lakosságra nézve biztonsági kockázatot, ha Budapest közigazgatási területén belül, lakott területtől néhány száz méterre eső zöldterületeken éleslőszerral lőnek? Szükségesnek tartja-e a vadászlesek környékén figyelemfelhívó jelzések kihelyezését?
- 2.) Ön szerint a vadak kilövésén felül több joga van-e a vadászoknak az erdő vagy más természetközeli területek használatához, mint a kiránduló, feltöltődésre vágyó, de nem lövöldöző polgároknak? Amennyiben nem, tervez-e lépéseket tenni annak érdekében, hogy a különböző céllal erdőt járó emberek békében és biztonságban, egymás tevékenységét nem zavarva, egymás tulajdonában kárt nem téve használhassák az erdőt?
- 3.) Kérdezem azt is, hogy egy esetleges szabálysértés megtorlásaként, amelyet a kutyát pórázon nem tartó gazda követ el, jogos-e azonnali intézkedésként kilőni a kutyáját, vagyis visszavonhatatlanul és pótolhatatlanul megfosztani őt magántulajdonától?
- 4.) Ön szerint okozhat-e jogbizonytalanságot a Vtv 37 § (4) bekezdésében a „ha a tulajdonosának felderítésére nincs lehetőség” mondatrészt, amikor a nyilvánosságra került példákban is tudjuk, hogy a vadászok a gazdájuktól néhány tíz méterre tartózkodó kutyákat is kilövik a jelen törvényhelyre hivatkozva, úgy, hogy egyáltalán nem tesznek kísérletet (pl. kiabálással, levegőbe lövéssel), az állat közelben tartózkodó tulajdonosának felderítésére?
- 5.) Kérdezem továbbá, hogy egyetért-e azzal, a vadászterületen tartózkodó kutya életének esetleges kioltását eredményező intézkedésre csak a rendészeti jogköröket is ellátó hivatásos vadász legyen jogosult?
- 6.) Szükségesnek tartja-e a fent vázolt konfliktus helyzet megoldására olyan területek kijelölését külterületeken, természetközeli területeken, amelyet kiemelt szabadidős övezetként a kutyatartók szabadon használhatnak, kutyáikat akár póráz nélkül sétáltatva, annak kockázata nélkül, hogy kutyáikat kilövik?

A vadállományt nemcsak a gazdás, hanem a kóbor kutyák is zavarhatják, elvadulásuk esetén komoly problémákat okozhatnak. Meggyőződésem azonban, hogy a humánus, 21. századi megoldást nem a kóbor ebek legyilkolása jelenti, hanem az állatvédelem fejlesztése, a civilek által működtetett állatmenhelyek támogatása és az önkormányzatok által fenntartott gyepmesteri (ebrendészeti) telepek bővítése, korszerűsítése. Ezt az önkormányzatok saját erőből nem tudják megoldani, ezért mindenképpen kormányzati forrás ráfordítását tartom szükségesnek. Erre a célra a nemrégiben Zsigó Róbert államtitkár úr által bejelentett 40 millió forint gyakorlatilag csepp a tengerben.

- 7.) Kérdezem miniszter urat, egyetért-e azzal, hogy az ebrendészeti telepek korszerűsítésére, így a kóbor ebek számának csökkentése érdekében a kormány segítségére és anyagi ráfordítására van szükség?

Várom megtisztelő válaszát!

Budapest, 2017. február 17

Szabó Tímea
Független országgyűlési képviselő